

ganske u hjemlet, men det er iøvrigt en Selvejlsøge, at man helst maa holde sig til, hvad der her foreligger og bliver til som Vittringer udtalte her i Salen, og ikke uden Nødvendighed bør komme ind paa, hvad der fremkommer andet Steds. Jeg beder dette iagttaget under den videre Forhandling.

Magen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre ligeoverfor det ærede Medlems Udtalelser. Vi ere ganske vist enige i den Betragtning, at Hans Majestæt Kongen nok vil vide selv at træffe de Foranstaltninger, som ere til Gavn for Folket, uden at vi først behøve at komme med Henvendelse til Hans Majestæt Kongen; men det forekommer mig, at den ærede Taler passende kunde have henvendt denne Udtalelse til sine Meningsfæller i det andet Thing og sagt til dem, at de passende skulde lade være med disse gjentagne Henvendelser; thi Hans Majestæt Kongen maa antages at være tilstrækkelig instrueret uden dem. Men naar der nu kommer en Henvendelse fra et af Thingene, som efter vor Opfattelse giver et urigtigt Billede af den politiske Situation, saa forekommer det os at være vor ligefremme Pligt at udtale den rigtige Opfattelse af den, saaledes som den stiller sig for os, udfylde og supplere, hvad der efter vor Opfattelse mangler i Henseende til, at Hans Majestæt Kongen kan faae den rette Udtalelse om Situationen fra den samlede Repræsentation. Det er ogsaa det, som efter Forslagsstillernes Mening skulde være Siemedet netop med denne Adresse, nemlig at ophæve det ensidige Indtryk, som efter vort Skjøn den anden Adresse kunde fremkalde; thi det vilde ikke være rigtigt, at Hans Majestæt Kongen fik en ensidig, ufuldstændig, efter vort Skjøn urigtig Opfattelse meddelt af den ene af Repræsentationens Afdelinger; den anden Afdeling bør for sit Vedkommende udtale den rette Opfattelse af Situationen, saaledes som den stiller sig for den. Dermed er, forekommer det Forslagsstillerne, vor Udtalelse vel begrundet. Naar saa det ærede Medlem gik ind paa at kritisere Adressens Indhold, var der for det Første den Sætning hos os, som han paataalte som formentlig urigtig, at det ikke var forsvarligt at vedtage en midlertidig Finantslov ud over Finantsaarets Udgang, idet han gjorde gjældende derimod, at vi jo dog bagefter havde vedtaget et Forslag til en midlertidig Finantslov. Jeg tør maasse i den Anledning minde det ærede Medlem om den Motivering, som jeg fremsatte, den Gang vi stillede dette Forslag, idet jeg sagde: I og for sig finde vi, at Spørgsmaalet om en midlertidig

Finantslov i Aar er Noget, som der kan være Anledning til at besvare benægtende, og naar vi altsaa gaa ind paa at vedtage Ændringsforslaget til den midlertidige Finantslov, saaledes som den forelaa fra Folkethinget, saa er det ikke af Hensyn til i Aar, men af Hensyn til Fremtiden, fordi der, som vi have udtalt i vor Betænkning i Fjor, kan indtræde Nødstilfælde, hvor man maa være enige om, at Vedtagelsen af en midlertidig Finantslov er begrundet som en Nødhjælp, og det er for denne fremtidige Muligheds Skyld, for at have en saadan Nødhjælp liggende til kommende Tider, at vi gaa med til efter Regjeringens Initiativ at forhandle om Indholdet af en saadan Lov. Vi komme ganske vist muligvis til, hvis vi naae Enighed, at vedtage en midlertidig Finantslov i Aar, hvor vi ikke kunne anerkjende det for nødvendigt; men saa bringe vi det Offer for det Gode, som naas ved at blive enige om en midlertidig Finantslov. Da det saa viste sig — og det har det ærede Medlem ikke benægtet — at der ikke var nogen Udset til at naae Enighed i Aar, ja, saa fandt vi ingen Anledning til at gaa videre, saa vendte vi tilbage til vor principale Betragtning; Godt, saa er der ingen Nødvendighed for en midlertidig Finantslov i Aar, vi fandt det ikke en Gang forsvarligt, og derfor indtog vi igjen det principale Standpunkt, altsaa forkastede vi den; saa naar Fremtiden optage Spørgsmaalet om Muligheden af at naae Enighed; for Tiden anse vi det for haabløst. Jeg fremhæver dette, som jeg allerede tidligere har fremhævet ved Indbringelsen af det nævnte Forslag, for at godtgjøre, at der aldeles ingen Nødsigelse er i de to Ting. Naar det ærede Medlem fremhævede, at der deri dog skulde ligge en Mulighed for i sidste Dieblit at gaa ind paa en midlertidig Finantslov af Folkethingets Indhold, er det visjelig en Misforstaaelse af den hele Betragtning. — Saa vendte det ærede Medlem sig mod den Udtalelse, som vi have fremhævet i vort Adresseforslag, at det var Folkethingets Paastand om Indførelse og Gjen-nemførelse af Folkethingens parlamentarismen, som er Kilben til hele Striden. Det ærede Medlem benægtede ikke, at denne Paastand i sin Tid var fremsat; det ærede Medlem billigede — ja vidt jeg forstod ham — ikke, at denne Paastand var fremsat; men det ærede Medlem sagde blot: Nu maa denne Paastand formentlig anses som frafalden, da den ikke er gjenoptagen i denne Adresse. Jeg vil altsaa tillade mig at fremhæve disse tre Ting; det ærede Medlem benægtter ikke, at den Paastand er fremsat, han billiger ikke, at den er fremsat, men han har kun støttet sin Anse